

Teza: koszty postępowania dyscyplinarnego

Ustalając wysokość opłaty (kosztów), Okręgowy Sąd Dyscyplinarny powinien brać pod uwagę liczbę i czasochłonność czynności procesowych, rozpraw i posiedzeń oraz rodzaj i stopień zawilości sprawy.

WO-153/18

Warszawa, 18 grudnia 2018r.

ORZECZENIE

z 18 grudnia 2018r.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie

w składzie:

Przewodniczący: S WSD Magdalena Śnieguła Sędziowie: S WSD Rafał Ziemiński

S WSD Andrzej Hryniewicki - sprawozdawca

Protokolant: Aneta Stefańska

przy udziale Zastępcy Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego radcy prawnego Piotra Karwata

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 18 grudnia 2018r. sprawy radcy prawnego M. D. (1),

obwinionego o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t. j.: Dz.U. z 2017 r. poz. 1870 ze zm.) w zw. z art. 14 ust. 2 oraz art. 61 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego uchwalonego Uchwałą nr 3/2014 Nadzwyczajnego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014r.;

na skutek odwołania obwinionego z dnia 14 września 2018r. w zakresie pkt 2 orzeczenia

- Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie z dnia 11 lipca 2018r. w sprawie o sygn. akt: D/OSD/13/2018,

orzeka:

1.

na podstawie art. 437 i art. 456 k.p.k. w zw. z art. 741 ustawy o radcach prawnych zmienia pkt.2 zaskarżonego orzeczenia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie z dnia 11 lipca 2018r. w sprawie o sygn. akt: D/OSD/13/2018, w ten sposób, iż kosztami postępowania w zryczałtowanej wysokości 1.000,00 zł (słownie: jeden tysiąc złotych) obciąża obwinionego radcę prawnego M. D. (1) płatne na rzecz Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie.

2.

na podstawie art. 70⁶ ust . 2 ustawy o radcach prawnych kosztami postępowania przed Wyższym Sądem Dyscyplinarnym w kwocie 1.100,00 zł (słownie: jeden tysiąc sto złotych).

Uzasadnienie

Rzecznik Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie wnioskiem z dnia 21.08.2018r. do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych w Szczecinie - wniósł o ukaranie radcy prawnego M. D. (2) zarzucając mu, że w okresie od dnia 01.01.2015 r. do dnia 31.12.2017 r. nie wypełnił obowiązku doskonalenia zawodowego w cyklu szkoleniowym obejmującym lata 2015 - 2017, uzyskując 5 punktów szkoleniowych z wymaganej w jego przypadku liczby 34 punktów szkoleniowych, uchybiając tym samym obowiązkowi określonymu w § 7 ust. 1 i 2 w zw. z § 11 Regulaminu zasad wypełniania obowiązku doskonalenia zawodowego przez radców prawnych i zadań organów samorządu służących zapewnieniu przestrzegania tego obowiązku, stanowiącego załącznik do uchwały nr 103/IX/2015 Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 11.12.2015 r. w sprawie Regulaminu zasad wypełniania obowiązku doskonalenia zawodowego przez radców prawnych i zadań organów samorządu służących zapewnieniu przestrzegania tego obowiązku (tekst jednolity ogłoszony uchwałą nr 124/X/2017 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 20.10.2017 r.), czym dopuścił się naruszenia etycznego obowiązku brania udziału w szkoleniach zawodowych na zasadach określonych przez właściwy organ samorządu oraz etycznego obowiązku stosowania się do uchwał organów samorządu radców prawnych, to jest o czyn z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 06.07.1982 r. o radcach prawnych w związku z art. 14 ust. 2 i art. 61 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, stanowiącego załącznik do uchwały nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22.11.2014 r. w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych w Szczecinie (zwany dalej także: OSD) orzeczeniem z dnia 11 lipca 2018r. w sprawie o sygn. akt : D/ OSD/ 13/ 2018 , w punkcie pierwszym orzeczenia:

- uznał obwinionego radcę prawnego M. D. (2) winnym popełnienia przewinienia dyscyplinarnego opisanego we wniosku o ukaranie, tj. czynu z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia

06.07.1982 r. o radcach prawnych w związku z art. 14 ust. 2 i art. 61 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do uchwały nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22.11.2014 r. w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego - wymierzając za ten czyn karę upomnienia,

a w punkcie drugim orzeczenia:

- kosztami postępowania w kwocie 2.000,00 zł (słownie: dwa tysiące złotych) obciążył radcę prawnego M. D. (2) - na rzecz Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie.

W uzasadnieniu skarżonego orzeczenia OSD ustalił i wskazał, że Obwiniony brał udział w różnych szkoleniach organizowanych przez pracodawcę (...) S.A./ (...) S.A. w zakresie: ochrony danych osobowych (marzec 2017), przeciwdziałania praniu brudnych pieniędzy i finansowaniu terroryzmu (kwiecień 2017) , bezpieczeństwa informacji, cyber bezpieczeństwa i przeciwdziałania przestępczości (październik 2017), a także w konferencji dotyczącej przestępczości ubezpieczeniowej (marzec 2017r.). Jedyłą spełniającą wymogi uchwały nr 103/IX/2015 Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 11.12.2015 r. w sprawie Regulaminu zasad wypełniania obowiązku doskonalenia zawodowego przez radców prawnych i zadań organów samorządu służących zapewnieniu przestrzegania tego obowiązku, a jedyną formą doskonalenia zawodowego radcy prawnego był udział obwinionego w XX Jubileuszowej Konferencji „Przestępczość ubezpieczeniowa 2017” w dniach 23- 24.03.2017 r., za co przysługiwało mu jedynie 5 punktów szkoleniowych, zgodnie z § 6 ust. 1 pkt 7 w/w Regulaminu. Radca prawny M. D. (2) na rozprawie przed Okręgowym Sądem Dyscyplinarnym w dniu 11 lipca 2018r. oświadczył, iż przyznaje się do popełnienia a zarzucanego mu czynu i wniósł o wymierzenie mu kary upomnienia bez przeprowadzenia a postępowania dowodowego. Rzecznik Dyscyplinarny nie sprzeciwił się jego wniosków i przychylił się do zaproponowanej kary upomnienia. Wobec wniosku radcy prawnego oraz stanowiska Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowy Sąd Dyscyplinarny przychylił się do wniosku Obwinionego.

Uzasadniając orzeczoną wobec obwinionego karę upomnienia OSD wskazał , iż wziął pod uwagę, że niezyskanie wymaganej ilości punktów szkoleniowych przez obwinionego , stanowiło naruszenie przepisów Kodeksu Etyki Radcy Prawnego oraz naruszenie uchwały samorządu zawodowego radców prawnych. Radca prawny z wymaganych 34

uzyskał zaledwie 5 punktów, pomimo szerokiej dostępności szkoleń zawodowych organizowanych przez Okręgową Izbę Radców Prawnych w Szczecinie. Punkty szkoleniowe można było także zdobyć w ramach tzw. e-learningu. Bycie radcą prawnym i członkiem Okręgowej Izby Radców Prawnych wiąże się z określonymi obowiązkami, w tym obowiązkiem przestrzegania ustawy o radcach prawnych, zasad etyki zawodowej oraz uchwał organów samorząd u. Jednym z takich obowiązków jest wykonywanie obowiązku szkolenia zawodowego na zasadach określonych przez organy samorządu. W konsekwencji OSD uznał, że obwiniony swoim zachowaniem wypełnił znamiona przewinienia dyscyplinarnego, ale nie kwestionował faktu popełnienia deliktu dyscyplinarnego, a wręcz przyznał się do zarzucanego mu czynu oraz zło żył na rozprawie, w t rybie art. 387 § 1 kpk, wniosek o wydanie wobec niego orzeczenia skazującego i wymierzenie mu kary upomnienia bez przeprowadzenia postępowania dowodowego. OSD przychylił się do wniosku radcy prawnego i wymierzył mu, zawnioskowaną przez niego, karę upomnienia uznając, że okoliczności popełnienia przewinienia dyscyplinarnego i wina nie budzą wątpliwości, zaś cele postępowania zostaną osiągnięte i w kolejnym cyklu szkoleni owym radca prawny M. D. (2) dopełni obowiązku odbycia wymaganych szkoleń zawodowych i uzyskania właściwej ilości punktów szkoleniowych. O kosztach postępowania OSD orzekł na podstawie art.70⁶ ust. 2 i 3 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych , w związku z § 1 ust. 1 pkt 1 i 2 uchwały nr 86/K/2015 Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 20 marca 2015 roku w sprawie określenia wysokości zryczałtowanych kosztów postępowania dyscyplinarnego. Ponieważ obwiniony w ramach złożonego wniosku, w trybie art. 387 § 1 kpk, nie wnosił o wydanie określonego rozstrzygnięcia w przedmiocie poniesienia kosztów procesu - uznał, że odpowiednimi kosztami jakie winien ponieść radca prawny jest kwota 2.000 zł.

Od wyżej opisanego orzeczenia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych w Szczecinie - odwołaniem sporządzonym dnia 14 września 2018r. (z datą wpływu 18.09. 2018 r.) w zakresie pkt.2 orzeczenia odwołał się obwiniony radca prawny M. D. (2), zarzucając w tym zakresie skarżonemu orzeczeniu naruszenie art. 70⁶ ust.2 i 3 ustawy o radcach prawnych w związku z § 1 ust.1 pkt.1 i 2 uchwały nr 86/K/2015 Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 20 marca 2015 roku w sprawie określenia wysokości zryczałtowanych kosztów postępowania dyscyplinarnego - przez nieuwzględnienie przy obciążaniu obwinionego kosztami postępowania charakteru sprawy, stopnia jej skomplikowania i czasochłonności, wnosząc o zmianę zaskarżonego orzeczenia w części dotyczącej kosztów postępowania przez obniżenie do 2000zł.

W uzasadnieniu odwołania obwiniony wskazał, iż uczestniczył w różnych szkoleniach organizowanych przez pracodawcę, ale nie wypełniło to wymogów określonych przez Krajową Izbę Radców Prawnych, nie uchyła się więc od odpowiedzialności dyscyplinarnej, a nadto złożył na rozprawie wnioski o wydanie wobec niego orzeczenia skazującego i wymierzenie mu kary upomnienia bez przeprowadzenia postępowania dowodowego - nie kwestionując swojej winy i w celu szybkiego zakończenia postępowania, a cała sprawa trwała nie dłużej niż 30 minut. Wskazał, iż w jego ocenie obciążenie kosztami postępowania w kwocie 2000zł jest niesprawiedliwe i niezgodne ze wskazanymi przepisami oraz że w § 1 ust. 1 pkt.1 uchwały nr 86/K/2015 Krajowej Rady Radców Prawnych wskazane są przesłanki , którymi należy się kierować przy ustalaniu wysokości opłaty, a sprawa nie była czasochłonna ani skomplikowana bowiem odbyła się tylko jedna rozprawa bez postępowania dowodowego. Skoro więc zgodnie z w/w uchwałą granice stosowanych opłat jest ustalona od 2000zł do 3000zł , to dopuszczalne jest stosowanie opłaty z niższego zakresu w prostych sprawach , a do takich z pewnością zalicza się jego przypadek. Obwiniony wskazał na 3 wybrane orzeczenia Okręgowych Sądów Dyscyplinarnych w których zastosowano koszty w wysokości: 1151,90zł, 916zł i 1000zł. Obwiniony wskazał też, że nie rozumie czym kierował się Sąd obciążając go kosztami w kwocie 2000zł , bowiem uzasadnienie w tym zakresie jest lakoniczne i w jego ocenie koszty ustalono w sposób dowolny.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych (zwany dalej także: WSD) ustalił i zważył, co następuje:

Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych przyjął ustalenia w zakresie stanu faktycznego poczynione w niniejszej sprawie przez Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie za własne.

Odwołanie obwinionego radcy prawnego M. D. (2) zasługuje na uwzględnienie.

W ocenie Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych, skarżone orzeczenie OSD w części dotyczącej kosztów postępowania jest nieprawidłowe i nieuzasadnione.

WSD podziela zarzuty obwinionego w części. W toku rozpoznania sprawy w skarżonym zakresie kosztów, WSD wskazuje na kwestię mającą wpływ na wysokość kosztów postępowania przed OSD - w tym przypadku zależnych od obwinionego czynników - wpływ na długość i ilość rozpraw, a tym samym na rozmiar powstałych kosztów, bowiem ustalając wysokość opłaty (kosztów), sąd bierze pod uwagę liczbę i czasochłonność czynności procesowych, rozpraw i posiedzeń oraz rodzaj i stopień zawłości sprawy. Sądy dyscyplinarne są związane normami zawartymi w ustawie z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych, która w art. 70⁶ ust. 1 stanowi iż koszty postępowania dyscyplinarnego mają charakter zryczałtowany; w ust.2 tego artykułu wskazuje się, że w razie ukarania koszty postępowania ponosi obwiniony; a w ust.3 stanowi, iż wysokość zryczałtowanych kosztów postępowania dyscyplinarnego określa w drodze uchwały Krajowa Rada Radców Prawnych, mając na względzie przeciętne koszty postępowania. Krajowa Rada Radców Prawnych, podjęła w tym przedmiocie Uchwałę nr 86/IX/2015 z dnia 20 marca 2015 roku w sprawie określenia wysokości zryczałtowanych kosztów postępowania dyscyplinarnego, a § 1 tej uchwały normuje zryczałtowane koszty postępowania dyscyplinarnego (które określa się w formie opłaty), które w postępowaniu przed okręgowym sądem dyscyplinarnym lub Wyższym Sądem Dyscyplinarnym w I instancji wynoszą od 500 zł do 3000zł, a w postępowaniu przed Wyższym Sądem Dyscyplinarnym w II instancji wynoszą od 1000zł do 3000zł. Niedopuszczalne jest więc dowolne, niezgodne z tymi normami orzeczenie w sprawach dyscyplinarnych w zakresie kosztów postępowania - gdyż § 1 ust. 2 wyżej wskazanej Uchwały normuje, że ustalając wysokość opłaty (kosztów), sąd bierze pod uwagę liczbę i czasochłonność czynności procesowych, rozpraw i posiedzeń oraz rodzaj i stopień zawłości sprawy, w wartościach wskazanych w Uchwale nr 86/IX/2015 a przytoczonych wyżej.

WSD podziela zawarte w odwołaniu zarzuty, iż przy ustalaniu wysokości opłaty OSD nie wziął pod uwagę, że sprawa nie była czasochłonna ani skomplikowana bowiem odbyła się tylko jedna rozprawa bez postępowania dowodowego, co w efekcie nie spowodowało generowania kosztów postępowania - a co przy orzekaniu w niniejszej sprawie WSD wziął pod uwagę, mając na uwadze, że art 70 6 ustawy o radcach prawnych, który wyraźnie określa w ust. 2, że w razie ukarania koszty postępowania ponosi obwiniony, a w niniejszej sprawie obwiniony został ukarany. Orzeczona kwota 1000zł w ocenie WSD jako kwota uśredniona - stosowana w tej wartości zarówno przez Okręgowe Sądy Dyscyplinarne wskazane przez obwinionego w odwołaniu jak i przez Wyższy Sąd Dyscyplinarny - jest adekwatną kwotą zryczałtowanych kosztów postępowania dyscyplinarnego w niniejszej sprawie w I instancji.

Biorąc pod uwagę powyższe, Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych, na podstawie art. 437 §1 K.p.k. w zw. z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych orzekł jak w sentencji.

O kosztach postępowania przed Wyższym Sądem Dyscyplinarnym przy Krajowej Izbie Radców Prawnych w Warszawie Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych orzekł zgodnie z art. 70⁶ ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych.